

تعلیم و تربیت اجباری عمومی

حضرت عبدالبها می‌فرمایند: «در این دور بدیع اساس متین تمهید تعلیم فنون و معارف است و به نص صریح باید جمیع اطفال به قدر لزوم تحصیل فنون نمایند. لهذا باید در هر شهری و قریه‌ای مدارس و مکاتب تاسیس گردد و جمیع اطفال به قدر لزوم در شهر قریه در تحصیل بکوشند. لهذا هر نفسی که انفاق در این مورد نماید شبهه‌ای نیست که مقبول در گاه احدیت شود و مورد تحسین و تمجید ملا اعلی گردد.»

و نیز می‌فرمایند: «در خصوص تعلیم و تربیت اطفال نهایت همت مجری فرمایید. اهمیت عظمی دارد و همچنین تربیت بنات در نهایت آداب تا به حسن سلوک و اخلاق پرورش یابند، زیرا امهات اولین مربی اطفالند و هر کودک در بدو طفولیت مانند شاخه‌ی تر و تازه است و در تحت تربیت پدر و مادر به هر قسم که خواهند تربیت نمایند.»

حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند: «الیوم احبای الهی را فرض و واجب است که اطفال را به قرائت و کتابت و تعلیم دانش و ادراک تربیت نمایند تا آن که روز به روز در جمیع مراتب ترقی کنند. اول مربی اطفال مادرانند... پس ای مادران مهربان این را بدانید که در نزد یزدان اعظم پرستش و عبادت تربیت کودکان است به آداب کمال انسانیت و ثوابی اعظم از این تصور نتوان نمود.»

و نیز حضرت ولی امرالله خطاب به محفل مرکزی ایران می‌فرمایند: «از جمله وظایف محافل روحانیه تعمیم معارف، تاسیس مدارس و ایجاد تسهیلات و لوازم تحصیل از برای عموم بنین و بنات است. هر طفلی من دون استثنا باید از صغر سن علم قرائت و کتابت را کاملاً تحصیل نماید و به حسب میل و رغبت به قدر استعداد و استطاعت خویش در اکتساب علوم عالیه و فنون نافعه و لغات مختلفه و حرف و صنایع موجوده همت و سعی موفور مبذول نماید. اعانه و دستگیری اطفال فقرا در کسب این کمالات علی‌الخصوص در تحصیل مبادی اولیه بر اعضا محافل روحانیه فرض و واجب و از فرائض مقدسه‌ی وجدانیه‌ی امنای الهی در جمیع بلاد محسوب. ان الذی ربی ابنی او ابناً من ابناء کانه ربی احد ابنائی علیه بهائی و عنایتی و رحمتی التی سبقت العالمین.»